

Arrest

nr. 51 905 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 september 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 5 juli 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Sershul in de provincie Sichuan. Op achttienjarige leeftijd trad u als monnik binnen in het Sershulklooster. Toen de monnik Lonyi (die in 2006 naar India was getrokken) naar Tibet terugkeerde, gaf hij u een boek in verband met de leer van de Dalai Lama. U diende er een aantal kopieën van te maken om aan andere geïnteresseerden te geven. Tien of elf kopieën deelde u uit. Eén ervan had u aan de monnik Chunzin gegeven. In april 2008 kwamen de Chinese autoriteiten naar het klooster in het kader van de "Patriottische Opvoedingscampagne". U was

op dat moment niet aanwezig omdat u elders met een project bezig was. U vernam van de monnik Shedro via de telefoon dat Chunzin was gearresteerd omdat er bij hem een kopie van dat boek was aangetroffen. Chunzin had aan de autoriteiten uw naam doorgegeven als verantwoordelijke voor de kopie. U keerde niet meer terug naar het klooster maar verbleef in het dorp Ganlong, in een nomadenplaats. Op 10/11/2008 vertrok u. U reisde via Xining, Lhasa en Kathmandu (Nepal) naar India. In Kathmandu liet u zich registreren in de "Nelen Khang" ("Reception Centre"). In India ondernam u een pelgrimstocht. Eind september 2009 verliet u India per vliegtuig. U vloog van op de luchthaven van Delhi via een transit "ergens" naar "ergens". Vervolgens reisde u per bus naar België waar u op 30/09/2009 aankwam. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") Kathmandu en vier foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U verschaftte het CGVS immers geen volledige duidelijkheid over de documenten waarover u in Tibet, Volksrepubliek China beschikte. Voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 26/04/2010 p. 8) verklaarde u dat u nooit over een paspoort hebt beschikt. Uit het attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") Kathmandu blijkt echter dat u zich bij deze organisatie aanbood met een Chinees paspoort. Op het attest staat een verwijzing naar het Chinese paspoort waarmee u zich aandiende, zijnde het nummer "G 13645888". De informatie waarop deze vaststelling is gebaseerd, is toegevoegd aan het administratieve dossier, evenals het attest zelf en een vertaling er van (zie blauwe en groene map in het administratieve dossier). Deze vaststelling laat het CGVS toe op gereede wijze te vermoeden dat u, in het bezit van een Chinees paspoort, op legale wijze de Volksrepubliek China hebt verlaten.

U legde ook heel onaannemelijke verklaringen af over de documenten waarmee u naar Europa reisde. U verklaarde dat u met een vals Nepalees paspoort reisde. U kon echter niet aangeven welke naam er in het paspoort was vermeld of welke geboorteplaats en –datum er in stonden vermeld. U kon evenmin aangeven welk visum er was in aangebracht en wat de reisreden was vermeld in het visum (zie CGVS gehoorverslag CGVS 26/04/2010 p. 8). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en bij het binnenreizen van de Schengenzone, is het onaannemelijk dat u over deze essentiële gegevens aangaande uw reisdocumenten niet op de hoogte zou zijn geweest. Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw reisweg vanuit India naar België. Voor het CGVS (zie CGVS gehoorverslag CGVS 26/04/2010 p. 8) verklaarde u dat u in Delhi het vliegtuig nam en dat u "ergens" overstapte voor een transit en "ergens" landde en dan na een busrit van één nacht in België arriveerde. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie DVZ verklaring punt 34) had u echter verklaard dat u van Delhi naar "Doha" vloog voor een transit en dat u vervolgens doorvloog naar België. Geconfronteerd met deze beide tegenstrijdigheden kon u enkel verklaren dat u deze zaken niet had gezegd (zie gehoorverslag CGVS 26/04/2010 p. 8). Het verslag van uw verklaring werd u echter in het Tibetaans voorgelezen en u ondertekende het verslag ter goedkeuring (zie DVZ verklaring laatste pagina). Deze vaststelling doet het CGVS vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten, in casu uw Chinees paspoort, bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten te verhullen dat u op legale wijze naar België bent gereisd.

Tevens kunt u niet aantonen dat u daadwerkelijk een tijd in India hebt verbleven. U legt immers geen attest voor dat aantoont dat u zich aanbood bij de "Nelen Khang" in Delhi en/of in Dharamsala. Noch legde u een "Special Entry Permit" (SEP) voor van de Indische ambassade in Nepal. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, zond de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Kathmandu enkel nog Tibetanen mét een SEP naar de "Reception Centre" in Delhi in India. Hierbij dient te worden gewezen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie DVZ verklaring punt 34) verklaarde dat u van de "Reception Centre" in Kathmandu per bus naar Delhi en Dharamsala reisde. Aldus diende u in principe over een SEP te beschikken.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet enkel de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geweigerd. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt over welke documenten u in de Volksrepubliek China beschikte en hoe u uw land verliet en via welke plaatsen u allemaal naar België reisde en of u daarbij gebruikt maakte van uw persoonlijk paspoort maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw eventuele nood aan bescherming. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn paspoort geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct

zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het "UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aarde dat ze de beslissing van het CGVS in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart toont enkel aan de u een Chinese staatsburger bent. Ook de foto's vormen een indicatie dat u uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een *"EERSTE MIDDEL: IN HOOFDORDE: SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG; SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET; SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET"*.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet niet in hoe verzoeker de schending kan aanvoeren van artikel 69 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) nu dit artikel werd opgeheven.

2.4. Waar verzoeker zich in een derde onderdeel van het tweede middel beroept op de *"schending van de materiële motiveringsplicht"* zal het beroep vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn originele identiteitskaart voor en legde leugenachtige verklaringen af aangaande het bezit van een paspoort. Verzoeker hield initieel vol geen paspoort te hebben, hoewel het neergelegde attest van de Nelen Khang een paspoortnummer vermeldde. Pas in het verzoekschrift geeft hij toe legaal met zijn paspoort China te hebben verlaten maar op aanraden van derden gelogen te hebben. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS werd uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg zijn aldus bewust gelogen, wat hij in het verzoekschrift erkent. Inzake de transitplaatsen was verzoeker *"van mening dat hij toen beter kon zeggen dat hij het niet wist, dan verkeerde naamplaatsen op te geven"*, wat geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid nu hij tijdens het verhoor nadrukkelijk zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende en stelde met een bus naar België te zijn gereisd.

3.2. Verzoeker legt geen objectief element voor ter ondersteuning van zijn beweringen problemen te kennen met de Chinese autoriteiten omwille van het kopiëren en verspreiden van een boek dat over de leer van de Dalai Lama handelt. Hij legt wel een attest van de Reception Center in Nepal neer. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd

toegevoegd blijkt dat het attest origineel is. Het attest is een bewijs dat verzoeker naar Nepal trok op pelgrimstocht. Waar verzoeker stelt een audiëntie te hebben gehad bij de Dalai Lama, voegt hij een faxkopie van een attest van het Tibetaans veiligheidsdepartement aan zijn verzoekschrift toe. De Raad merkt vooreerst op dat hij geen geloof hecht aan kopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Dit stuk is voorts geen sluitend bewijs voor verzoekers beweerde audiëntie bij de Dalai Lama. Bovendien merkt verweerder op dat dit document en het origineel attest van 'Sera Je Jadrel Educational Society' pas werden opgesteld na de beslissing van de commissaris-generaal om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren en het aldus gesolliciteerde stukken zijn. Verzoeker laat bovendien na toe te lichten hoe hij in het bezit is geraakt van de documenten die hij aan zijn verzoekschrift toegevoegd heeft en waarom hij de documenten pas in de beroepsfase kan voorleggen. Verzoeker legt daarenboven nog steeds geen 'special entry permit' van de Indiase ambassade in Kathmandu voor, hoewel hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde met een bus vanuit het Reception Center in Kathmandu naar Delhi te zijn gereisd, en volgens de objectieve informatie uit het administratief dossier sturen de Nepalese Nelen Khang sinds 21 februari 2003 enkel Tibetanen die in het bezit zijn van een 'special entry permit' naar het Reception Center in Delhi. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn onvermogen om dergelijk document aan de Belgische asielinstanties voor te leggen en uit zijn paspoort kunnen slechts meerdere reizen naar Nepal en een reis naar Lhasa blijken. Hoe dan ook verzoeker toont niet aan dat, ook al zou hij de Dalai Lama ontmoet hebben -quod non-, hij in de negatieve aandacht stond van de Chinese autoriteiten. Immers kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker op zijn vraag vrij kan reizen en hiervoor de nodige documenten krijgt.

3.3. De voorgelegde foto's kunnen hooguit verzoekers beweerde bezoek aan bedevaartplaatsen in Tibet en reis naar India aantonen. Verder is onduidelijk of verzoeker effectief deelnam aan een Belgische manifestatie ten voordele van Tibet. Hoe dan ook maken deze foto's niet aannemelijk dat verzoeker persoonlijk geviséerd wordt door de Chinese autoriteiten nu hij niet aannemelijk maakt kopieën van een boek betreffende de Dalai Lama te hebben verspreid, noch de Dalai Lama te hebben bezocht.

3.4. De Raad ziet de relevantie niet van de bewering dat verzoeker *"nooit enig verblijfsrecht in een derde land heeft gehad of kunnen krijgen (o.a. niet in India, niet in Nepal)"*. Verzoeker was niet vervolgd in China en kon zonder problemen reizen naar India en later naar Europa.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een *"TWEEDE MIDDEL"* beroept verzoeker zich *"IN SUBSIDIAIRE ORDE"* op de *"SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET. SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT"*.

4.2. Wat betreft de materiële motiveringsplicht wordt gewezen op § 2.4.

4.3. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.4. Verzoeker geeft terecht aan dat de situatie in Tibet niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet en er geen gewapend conflict aan de gang is. Hij meent anderzijds *"dat terugkeren naar China voor mensen van Tibetaanse origine niet zonder een reëel risico voor ernstige schade in de zin van: a. doodstraf of executie; b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing"* is. Hij voegt bladzijdenlange Engelstalige teksten toe (zie p. 7 tot 15 verzoekschrift) die onvertaald zijn, noch nuttig worden toegelicht tenzij de loutere korte beweringen dat China de Tibetaanse cultuur niet erkent en de Dalai Lama ziet als een vijand. De Raad ziet dan ook niet wat dergelijke beweringen in casu bijbrengen te meer nu verzoeker geen problemen met zijn overheid aantoonde. Verzoeker gaat

eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. De verwijzing naar algemene rapporten en informatie over Tibet en de problematiek rond Tibetaanse vluchtelingen is onvoldoende om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Hoe dan ook verzoeker reisde meerdere keren naar het buitenland, naar Nepal en India en heeft nooit problemen gehad bij zijn terugkeer. Verzoeker toont dan ook niet aan dat dit thans anders zou zijn.

4.5. Tot slot wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar *“het voorafgaande van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004”*, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewenste effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.6. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr.K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK